

AKT I

Akt první se odehrává na autobusovém nádraží. Na pozadí stojí pokladna. Na okně visí nápis "Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ ZAVŘENO!!!"

Obraz 1

Na nádraží přichází MANŽELKA a za ní se pomalu plouží její MANŽEL.

MANŽELKA:

Tak v kolik nám to jede?

(Rozhlíží se kolem, hledá tabuli s odjezdy autobusů. Nalézá ji vpravo nahoře na okraji scény)

MANŽEL zastaví dva kroky za ní.

Aha, tady je to. Tak že *(ohlédne se po manželovi)* Kde se zase couráš?! *(výhružně)* Pot' sem a nesnaž se mě rozčílit!

MANŽEL udělá krok k MANŽELCE.

(opět klidně) Podívej se v kolik nám to jede.

MANŽEL mžourá na tabuli.

Že ty sis zase zapomněl brýle! A to ti to můžu říkat pořád! Nezapomeň si brýle, budeš je potřebovat! Ale to ne! To je jako když mluvím do dubu! To su zvědavá, jak to ted' budeš číst!

MANŽEL se ohlédne do hlediště.

Kam zase čumíš?!

(Dá MANŽELOVI pohlavek)

To vím, to by se ti líbilo. Mladý holky vočumovat, ty jeden kocoure vypelichanej. Támle čum! *(ukáže na tabuli odjezdů autobusů)* A nebo se aspoň někoho zeptej! To tě musím pořád do všeho strkat? Nemůžeš aspoň jednou v životě něco udělat sám?!

(Začne se přehrabovat v kabelce)

(zoufale) Kam já hloupá dala voči! Dyt' kdybych tě nepřidržela, tak do dneška nemáme ani ty děcka!

(křičí téměř hystericky) Tak už to víš?!

(Zavře kabelku a ohlédne se po

MANŽELOVI, ale ten jen bezradně zírá na tabuli)

Proboha tak se někoho zeptej! Copak musím všechno dělat sama?! *(rozhlédne se kolem sebe)* Hele támle někdo de, *(ukazuje směrem do hlediště)* zeptej se ho. No tak. - No a už je pryč. Ty seš prostě k ničemu! *(křičí téměř hystericky)* K ničemu! *(pokračuje klidněji, ale zoufale)* Ale já to tušila. Já věděla, že to s tebou nebudu mít lehký. Ale copak mladá holka nad takovejma věcmi přemýšlívá? Viděla sem auto, tak sem šla, a bylo mi jedno, že du s takovým blbcem! Ale máma mi říkala: "Na auto se nedívej! Hlavně aby byl šikovnej a pracovitej!" *(opět začíná hystericky)*

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

MANŽELKA: (pokračování)

křičet a téměř pláče) Ale copak já sem ji poslouchala?! Já sem viděla auto, tak sem si myslela, že ten chlap k něčemu bude! *(pláče)* Ale von ne! Vobě ruce to má leví! A ještě je blbej! Jenomže mně to tenkrát bylo jedno, že mu auto dal táta! Hlavně že ho měl. Dyt' chlap s autem, to bylo tenkrát terno! *(pláč přechází v kňučení)* Dokonce i Bláža Kotrbova mi ho záviděla. *(odsekne rázně)* A ted' se mi směje! Sama si počkala a našla si pana doktora, *(teatrálně)* s autem a vilkou. *(pohlédne na tabuli a pronese téměř klidně)* Sakra kdybych si aspoň nezapomněla brejle. *(ale hned zase začíná fňukat)* Vono nám to ujede. Já už to vidím, vono nám to ujede. Ale já to tušila. Tak je to totiž pokaždý, když někam jedem.

MANŽEL odchází vlevo mimo scénu.

No jo, kdyby sme měli auto, tak by se nám to nestalo. Jenomže kdo mohl vědět, že to vod otce bude jediný, na který se za celej život zmůže! Ale máma to říkala. No jo, jenomže mladá holka na řeči rodičů moc nedá. Ale stejně. Co mi ta mohla asi tak radit? Dyt' jak dopadla vona! Táta z něj byl taky celéj zfamfrnělej! Taky viděl jen to auto. To bylo pořád: *(teatrálně)* "Má auto, tak to je dobrá partie. To víš, auto to je dneska majetek. Jen moc nevybírej, at' nepřebereš." *(téměř zoufale)* Jéžišmarja kam sem dala hlavu! Poslouchat takovýho - *(ohlédne se po MANŽELOVI a křičí)* Kde zase seš?! Kde se zase couráš proboha?! Panebože já to věděla, nám to ujede! Ještě ani nevíme vokolika to jede a von už se zase někde courá! Co to je za chlapa, to snad ani nejní možný. *(zoufale téměř kňučí)* To aby byl člověk pomalu svatej, aby tohle vydržel!

MANŽEL se vrací.

(MANŽELKA výhružně) Kde si byl! Zjistil si aspoň něco?! No tak mluv, to to z tebe musím všechno páčit?! Proboha co ty seš za chlapa?!

MANŽEL se nadechne aby odpověděl.

Tak co?! *(MANŽELKA se postaví proti MANŽELOVI s rukama v bok a odsekne)* Nic mi neříkej. Proboha nic mi nevykládej, nebo nám to ujede! A pot' už! Deme, protože jinak už z tebe dostanu infarkt.

(MANŽELKA se vydá směrem k tabuli s odjezdy, pryč ze scény a MANŽEL se pomalu plouží za ní)

(posměšně) Prej auto. Pheee takovej vrak. Dyt' jak dlouho sme s ním jezdili? Proboha kam já dala voči? Ale já sem to tušila. Kdybych já hloupá poslouchala mámu! Jenomže co ta mi mohla radit?! Zrovna vona?!

Obraz 2

Manželé odešli a zleva na scénu přichází MAMINKA s kočárkem. MAMINKA se rozhlíží kolem a nakonec skončí pohledem na svém dítěti.

MAMINKA:

No vidíš, už sme tady. Tak tady počkáme než nám to pojede. Jenom si ještě musíme koupit místenku, aby sme měli místo, kdyby byl autobus plný.

(Ohlédne se po pokladně a přejde i s kočárkem k ní a opět se věnuje dítěti)

Tak co? No líbí se ti tady?

Zleva na scénu přichází KRIMINÁLANÍK a když zahlédne MAMINKU, namíří si to rovnou k ní. (MAMINKA se sklání nad kočárkem) Co? Co bys chtěla? Obrázky? Ale ty sou za sklem, víš. Ty sou tady jenom na parádu. Ale až dojedem k babičce, tak ona ti nějaké dá a budeme si je spolu prohlížet, ano? No to víš že jo.

(MAMINKA se nakloní do kočárku a mazlí se s dítětem)

Co to je, tohle to? No co je to? To je Lucinčina nožička?

(Směje se)

Je to nožička? A tady je ručička. A druhá ručička. A taaady je Lucinka. A to je moje holčička. Kuk. No seš moje holčička.

KRIMINÁLNÍK:

A ty bys mohla bejt moje holčička, kdybys chtěla. *(sáhne MAMINCE na zadek a chlípně se zasměje)*

MAMINKA se ulekne, zvedne se a ohlédne se po KRIMINÁLNÍKOVI.

MAMINKA:

Co si to dovolujete?!

KRIMINÁLNÍK:

Ale, ale, tak my sme netykavka? A jak sme přišli k tomudle? *(ukazuje do kočárku) Další samo početí?! (hlasitě se rozesměje) Ale se mnou by to bylo hezčí. Na to bys nikdy nezapomněla, to ti garantuju. (opět smích)*

MAMINKA:

Prosím vás neobtěžujte!

KRIMINÁLNÍK:

No no. Snad se tak moc nestalo? *(otočí se a rozhlíží se kolem) Ale kdyby sis to rozmyslela, tak stačí říct. To víš, tam kde sem byl, moc holek nebylo. (chlípně se ušklíbne a poodejde)*

(POKRAČUJE)

Zleva na scénu přichází GAY a míří přímo doprostřed scény, kde se zastaví, dívá se na tabuli s odjezdy a při přešlapování z nohy na nohu, vrtí zadkem.

(KRIMINÁLNÍK zahlédne GAYE a jde k němu. Zastaví se za ním a napodobuje jeho pohyby) A co tahle slečinka, ta by si říct nedala. (ušklíbne se)

GAY se otočí a vyplašeně si KRIMINÁLNÍKA prohlíží.

GAY:

Co prosím?

KRIMINÁLNÍK:

(zženštile) Co prosím?

GAY se otočí zpět k tabuli.

(KRIMINÁLNÍK mluví nahlas, ale sám pro sebe) Zadek má sice pěkný. Ale tak dlouho sem v base nebyl, abych se mu s ním spustil.

GAY se otočí ke KRIMINÁLNÍKOVÍ.

GAY:

Říkal jste něco?

KRIMINÁLNÍK mlčí a kouká na GAYE.

Nemohl by jste kousek odstoupit, dýcháte mi na krk a to mi není zrovna příjemné.

KRIMINÁLNÍK:

(KRIMINÁLNÍK napodobuje pohyby muže, předvádějícího ženu a mluví při tom zženštile) Dýcháte mi na krk a mně to není příjemné. Ty prcino, ty bys v base nevydržel ani den. (pronese drsně a přiblíží svůj obličej až ke geyově obličejí) Tam ti totiž pořád někdo dejchá na krk!

GAY poodstoupí.

GAY:

A proč bych tam chodil?

KRIMINÁLNÍK:

(KRIMINÁLNÍK se rozesměje a posměšně opakuje) A proč bych tam chodil? (vážně) Ty prcino! Tam se dostaneš ani nevíš jak! Já už tam byl několikrát a myslíš že vím proč?!

(Znechuceně se otočí ke GAYI zády)

To stačí plácnout támle takovou mamínu po zadku, a pak už jen párkrát nezaplátit za těch pár vteřin radosti, a seš tam jako na koni.

(Otočí se zpět ke GAYI)

Ale to ty neznáš, co? (zasměje se) To se tobě rozhodně stát nemůže. Protože tobě ženský smrděj, co?

(POKRAČUJE)

Zleva na scénu přijíždí na skateboardu TEENAGER. Ale mně voněj, rozumíš. A když vidím takovou jako je tam ta -

(Ukáže přes rameno na MAMINKU, naznačí pohyby pánve soulož a ohlédne se)

Tak bych -

(Zahlédne TEENAGERA a ušklíbne se)
(zamyšleně) Tak bych jezdil až bych brečel.

TEENAGER stojí a rozhlíží se kolem.
Seš buzna ne? (vrátí se pohledem zpět ke GAYI a zvědavě ho pozoruje)

GAY na KRIMINÁLNÍKA smutně pohlédne.

GAY:

Ne nejsem.

KRIMINÁLNÍK:

(nejistě) Nejseš? Ale vypadáš na to - trochu.

GAY:

(lehce podrážděně) Jsem gay a ne buzna.

KRIMINÁLNÍK:

Tak promiň, já se tě nechtěl dotknout. (ušklíbne se)
Kvůli tomu mě hned nemusíš zabít. (na okamžik se odmlčí a ohlédne se po TEENAGEROVI)

GAY se ohlédne po pokladně.
A kam jedeš, prcino? (vrátí se pohledem zpět ke GAYI)

GAY:

Prosím vás, neříkejte mi prcino.

KRIMINÁLNÍK:

(zženštíle) Já nejso buzna. Neříkejte mi prcino.
(normálně) Panebože, tak jak ti mám říkat - prcino?

TEENAGER pojíždí pomalu po scéně.

GAY:

(nejistě) Já jsem Pavel (nabídne KRIMINÁLNÍKOVI ruku k pozdravu)

KRIMINÁLNÍK se dívá po TEENAGEROVI, nabídnuté ruky si nevšímá.

KRIMINÁLNÍK:

(zamyšleně) A já nejso žádněj hošan, tak si nech ty důvěrnosti.

GAY zklamaně spustí ruku k tělu, ale stále si KRIMINÁLNÍKA se zájmem prohlíží.
(KRIMINÁLNÍK se ohlédne po GAYI a rychle poodstoupí)
Co je? Co je? (polekaně se dívá na GAYE) Já sem snad něco řekl - ne?

(POKRAČUJE)

GAY se pobaveně usměje.

GAY:

Já myslel, že by jsme mohli být přátelé.

KRIMINÁLNÍK:

Kurva tady je to horší jak v kriminále. Ještě sem se ani nerozhlídnul a už mám přítele.

GAY:

(s pobaveným úsměvem) Tak kamarádi, když vám to slovo vadí.

KRIMINÁLNÍK:

A - a proč jako? *(vykoptá poplašeně)*

GAY:

Oba jsme v tomhle světě vyvrheli. Oba nás ti normální lidé přehlíží, a nebo námi opovrhují. Tak s kým se chcete kamarádit? S jinými jako jste vy? Aby vás dostali zpátky tam, odkud jste se právě vrátil? Nebo se vám tam tak líbilo? Bez žen. Nebo jako-

(Odměluje se a v jeho obličejí je patrný lehký úlek)

Já jsem sice jiný, ale bát se mě nemusíte. A na rozdíl od lidí jako jste -

(Opět se odměluje)

Jako jsou ti, se kterými se můžete kamarádit bez toho, že by se na vás dívali skrz prsty, já jsem slušný. A nemusíte se mě bát. Já nejsem žádný násilník. *(usměje se)*

KRIMINÁLNÍK:

(řídá se zřetelnou úlevou) Já se tě nebojím pr-
(zarazí se a slovo nedořekne) Ale proč bych se měl kamarádit s úplně cizím člověkem? A navíc s -

(Nemůže najít správné slovo pro označení gaye)

Hele, jestli se chceš kamarádit - at' už si pod tím představuješ co chceš, tak já nejsu ten správný člověk pro tebe. A navíc nemám čas.

KRIMINÁLNÍK si chvíli GAYE nejistě prohlíží a pak se vydává k TEENAGEROVI.

Obraz 3

Zatím co KRIMINÁLNÍK odchází k TEENAGEROVI, GAY se po něm smutně dívá. TEENAGER si KRIMINÁLNÍKA všimá, zastavuje se a s napětím očekává jeho příchod.

KRIMINÁLNÍK:

Nazdar mladej.

(POKRAČUJE)

TEENAGER:

(nejistě poplašeně) Nazdar.

KRIMINÁLNÍK:

(krátce pohlédne na skateboard) Pěkný prkno.

TEENAGER:

Mně se taky líbí.

KRIMINÁLNÍK:

Kdysi sem měl taky takoví, věříš?

TEENAGER:

(opovržlivě) To těžko.

KRIMINÁLNÍK:

(lehce podrážděně) Co?! Myslíš že su nějakej blbec co nikdy nejedil na prkně?!

TEENAGER:

(poplašeně) To ne! Ale neměl ste takoví.

(Zvedne skateboard do ruky)

Tohle -

KRIMINÁLNÍK skočí TEENAGEROVI do řeči a ukazuje na prkno.

KRIMINÁLNÍK:

Co?! Takovídle bylo! To ti garantuju!

TEENAGER si se zalíbením prkno prohlíží.

TEENAGER:

Ale tohle sem si dělal sám.

KRIMINÁLNÍK:

Fakt, jo? Ukaž. *(sahá po prkně)*

TEENAGER ustupuje a snaží se prkno skrýt.

Zleva na scénu přichází KNĚZ a blíží se zezadu k TEENAGEROVI.

GAY odchází k pokladně a stoupá si za MAMINKU.

TEENAGER:

Proto ho taky nepučuju.

KRIMINÁLNÍK:

Já ti s ním nic neudělám ty vole, neboj se. *(sahá po TEENAGEROVI)*

TEENAGER ustupuje a sráží se s KNĚZEM.

No vidíš co děláš. Ještě porazíš svatýho muže.

(KRIMINÁLNÍK chytne TEENAGERA za rukáv, přitáhne si ho k sobě a usměje se na KNĚZE.)

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNÍK: (pokračování)

Promiňte otče, ale dyt to znáte. Ti dnešní mladí nemají žádný vychování.

KNĚZ:

Nic se nestalo, ale nádraží nejni zrovna to pravé místo na hraní. (odpoví s úsměvem. Pak pokračuje v cestě a zastaví se před tabulí s odjezdy)

KRIMINÁLNÍK:

Já mu to taky říkal. (odpoví KRIMINÁLNÍK a vytrhne TEENAGEROVI prkno z rukou)

TEENAGER:

Vrat'te mi ho! (zakňučí TEENAGER a pokusí se prkno vytrhnout KRIMINÁLNÍKOVI z rukou, ale KRIMINÁLNÍK ucukne)

KRIMINÁLNÍK:

Počkej. Já si ho jen prohlídnu.

Zatím co KRIMINÁLNÍK si prohlíží prkno, TEENAGER na něj s napětím civí. Vlevo za scénou se ozve rámus připomínající padající popelnici, na scénu vpadne ŘIDIČ a mne si bolavý loket. TEENAGER i KRIMINÁLNÍK se podívají směrem, odkud se hluk ozval. KRIMINÁLNÍK využije TEENAGEROVI nepozornosti, hodí prkno na zem a pokusí se na něm odjet. Ale protože si stoupne na prkno špatně, tak se svalí. TEENAGER se po něm ohlédne, skočí a prkno si zase vezme.

Už sem vyšel ze cviku.

Zatím co se KRIMINÁLNÍK pomalu zvedá, ŘIDIČ přichází až k nim.

ŘIDIČ:

Co tady blbnete?! Tady nejni žádný hřiště! Tady je nádraží! Takže jestli nikam nejedete, tak vypadněte! A jestli někam jedete? Tak si kupte jízdenky a běžte si stoupnout na zastávku! (křičí rozčíleně a olizuje si přítom rty)

KRIMINÁLNÍK:

Všechno bude šéfe. (řekne a uhne před ŘIDIČEM) Jízdenky budou. Zastávka bude. A když strana a vláda dovolí, i to hřiště jednou bude.

TEENAGER:

(křikne na řidiče s vážnou tváří) Kdybyste takle zařval na tu popelnici, tak vám možná uhla!

ŘIDIČ se otočí po TEENAGEROVI.

ŘIDIČ:

Tak hele mladej, nebud' drzej! Na to seš ještě moc mladej! Abys nejel na tom prkně místo autobusem!

KRIMINÁLNÍK:

Já mu to taky říkal - šéfe. Člověk aby se tudy pomalu bál projít. Ti mladí si myslej že jim to tady všechno patří. - Nebo co?

ŘIDIČ si KRIMINÁLNÍKA podezíravě prohlíží.
To víte, to bylo pořád mláďa vpřed. Maldej m patří budoucnost. A co ted' s náma, ktrejm mezi tím ujel vlak?!

TEENAGER:

(vážně) Zkuste autobus.

KRIMINÁLNÍK se otočí k TEENAGERROVI, ušklíbne se, otočí se zpět k ŘIDIČI a poplácá ho po rameni.

KRIMINÁLNÍK:

Klidně běžte šéfe za svou prací, já ho umravním.

ŘIDIČ mávne rukou a odchází.
(*KRIMINÁLNÍK se otočí zpět k TEENAGERROVI a mává si dlaní před obličejem*) Tak nevím, jestli nepudu rači na vlak.

(*rozhlédne se kolem*)
Dal bych si panáka, co ty?

ŘIDIČ mezitím přichází ke KNĚZI.

TEENAGER:

Měl ste se ho zeptat. Třeba by se podělil.

KRIMINÁLNÍK:

Hele nebud' drzej. Slyšels šéfa. Kdyby něco, tak tě mám srovnat.

TEENAGER se pohrdavě ušklíbne, rozhlédne se kolem a na okamžik se pohledem zastaví u MAMINKY stojící u pokladny.

KRIMINÁLNÍK se rovněž rozhlíží kolem a prosahává se, jako když hledá peníze.

KNĚZ:

(*ohlédne se po ŘIDIČI*) Prosím vás, nevíte o kolika to jede na Krnov?

ŘIDIČ:

(*podrážděně*) Jak to mám vědět, já tudy jenom projíždím. (*pokračuje v cestě*)

KNĚZ znovu pohlédne na tabuli, rozhlédne se kolem a pomalu odchází k pokladně.

To sou lidi.

(*Zastaví se a ohlédne se po KNĚZI*)
Co pak já to tady řídím. Já su řidič autobusu a ne dispečer. Co mi je po tom v kolik kam co jede. Já mám

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

ŘIDIČ: (pokračování)

svejh starostí dost. Ještě budu dělat informační kancelář. Mně stačí, že vím kam a v kolik mám jet já, a víc mně nezajímá.

(Olízne si rty a pokračuje v cestě)

Ccc. To sou lidi. *(kroutí nechápavě hlavou a odchází ze scény)*

KRIMINÁLNÍK si všimne TEENAGEROVA pohledu.

KRIMINÁLNÍK:

To je samička co? *(chlípně se zasměje)* Jenomže na tu nemáš. To víš, ta hledá někoho zkušenýho. *(udělá gesto rukou se zat'atou pěstí, naznačující soulož)*

KNĚZ zatím přichází k pokladně a všechny zdraví.

GAY si ho odměřeně prohlíží.

TEENAGER:

To jako vás? *(ohlédne se po KRIMINÁLNÍKOVĚ, prohlédne si ho od hlavy až dolů a uštěpačně se zašklebí)*

KRIMINÁLNÍK:

No a kohos myslel ty vole. Já už s ňou mám dohodnutý rande. Jen co prej strčí kočár starýmu, aby nás to mrně nerušilo.

TEENAGER:

(pohrdavě vyprskne) To určitě.

KRIMINÁLNÍK si smutně povzdechne.

KRIMINÁLNÍK:

Ale teď by sme mohli zajít na pivo, ne?

TEENAGER:

Jestli je to zvaný?

KRIMINÁLNÍK:

Zvaný to je. Jenom ještě musíme najít někoho, kdo nás pozve. *(znovu si povzdechne a rozhlédne se kolem)*

TEENAGER se opět zahledí na MAMINKU.

KRIMINÁLNÍK toho využije, vytrhne mu skateboard a uteče mu s ním vpravo mimo scénu.

TEENAGER ho pronásleduje.

Obraz 4

KNĚZ nakoukne do kočárku.

KNĚZ:

To je vaše? *(ohlédne se s úsměvem po MAMINCE)*

(POKRAČUJE)